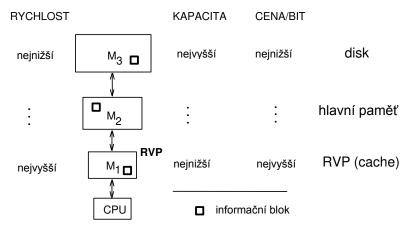
Paměťová hierarchie

INP 2019 FIT VUT v Brně

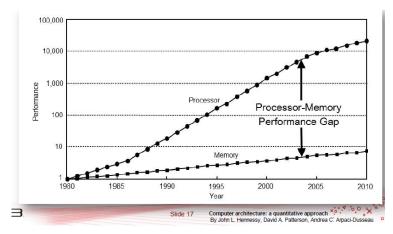

Základní vlastnosti hierarchického paměťového systému

Jistý datový nebo instrukční blok (blok l/D) pak může v systému existovat až ve třech kopiích. (na obrázku předpokládáme existenci jedné rychlé vyrovnávací paměti). V moderních počítačích existuje více úrovní RVP: L1, L2 i L3.

Výkonová mezera mezi CPU a pamětí

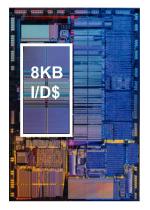
Kvůli výkonové mezeře není užitečné, aby procesor přímo pracoval s hlavní pamětí, která je dnes levná, ale pomalá. Mezi CPU a hlavní pamět' je proto umístěna jedna nebo několik rychlých (ale malokapacitních) vyrovnávacích pamětí (RVP), angl. cache. Vznikne hierarchický paměťový systém. Předpokladem jeho funkčnosti je existence časové a prostorové lokality odkazů k paměťovým místům ("80 % času stráví program pouze ve 20 % kódu").

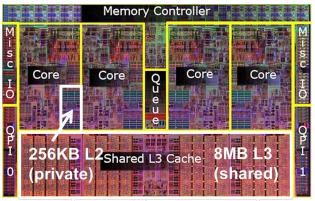
Typické parametry

Procesor/ Parametr	80286 (1982)	Core i7-4770K — (2013)	 	Paměť	Latence
raiailieli	(1902)			CPU Registr	<= 1
Jádra (vlákna)	1 (1)	4 (8)	- - - -	L1 Cache	4
CPU	8 MHz	3,5 GHz			
Hlavní paměť, frekvence	8 MHz	1,6 GHz		L2 Cache	11
	-	,		L3 Cache	40
Hlavní paměť, kapacita	128 KB	8 GB		RAM	~200
RVP	Není	L1: 4 x 64 KB L2: 4 x 256 KB L3: 8 MB		10.00	

2

30%-70% plochy zabírají RVP

Intel 486

Intel Core i7 (quad core)

RVP

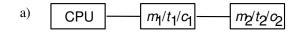
- RVP je rozdělena do bloků o konstantní velikosti (ideálně dle velikosti dat dodaných z hlavní paměti při blokovém přenosu).
  - Př. Vyrovnávací paměť o kapacitě 512 kB a velikosti bloku 32 bytů obsahuje celkem 16384 bloků.
- Hlavní paměť (např. DDR) je rozdělena na bloky o stejné velikosti. Těchto bloků je však mnohem více, než bloků ve vyrovnávací paměti => tudíž ne všechny bloky operační paměti mohou být v RVP.
- Musí existovat mechanismy umožňující potřebné bloky do RVP nahrávat a nepotřebné bloky odstraňovat.

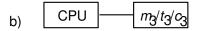
Účinnost RVP

- Základní údaj o účinnosti RVP je pravděpodobnost nalezení bloku p_{hit} (hit rate),
  - resp. pravděpodobnost neúspěchu (miss rate), neboli pravděpodobnost výpadku bloku (1 p_{hit}).
  - Tyto parametry mohou být definovány zvlášť pro čtení a zápis, pro data i instrukce (data hit/miss rate, instruction hit/miss rate, atd.)
- Doba potřebná k nalezení bloku je přístupová doba RVP (ale jen v případě, kdy blok v RVP je).
- V případě neúspěchu (blok v RVP není) se přičítá ztrátová doba (miss penalty), což je doba potřebná na přesunutí bloku z hlavní paměti.
  - Je daná dobou potřebnou k uvolnění místa v RVP, přístupovou dobou k prvnímu slovu požadovaného bloku ve vzdálenější paměti plus doba přenosu celého bloku.
- Cílem je navrhnout organizaci a správu RVP tak, aby hodnota hit rate byla co nejvyšší (pozor, vždy závisí i na datech/programech)!!!
  - v praxi p_{bit} ~ 95-99%

Analýza hierarchické paměti z hlediska ceny a výkonu

 Máme dvě konfigurace počítače podle obrázku s parametry podle tabulky, kde m_i je kapacita paměti, t_i je doba přístupu a c_i je cena v centech/Kbit.

i	<i>m</i> _i [B]	<i>t_i</i> [ns]	c _i [centů/Kbit]	
1	5K	100	35	
2	2M	500	14	
3	2M	300	20	

U

Výpočet

Máme vypočítat průměrnou cenu na KB v obou konfiguracích a máme určit, kdy bude výhodnější varianta a).

Střední ceny paměti v obou konfiguracích jsou (1B = 9b = 8b + 1b paritní, 100 centů = 1 \$)

$$C_a = 9(m_1c_1 + m_2c_2)/100(m_1 + m_2)$$
 \$/KB
 $C_b = 9c_3/100$ \$/KB

V konfiguraci a) máme pravděpodobnost úspěchu při čtení z M_1 danou p_b . Zjednodušeně můžeme napsat výraz pro střední dobu přístupu

$$t_a = t_1 p_h + t_2 (1 - p_h)$$

Má-li být konfigurace a) výhodnější než b) z hlediska výkonu, musí platit

$$t_a \leq t_3$$
, tedy

$$t_3 \geq t_1 p_h + t_2 - t_2 p_h$$

Odtud dostáváme podmínku pro pravděpodobnost úspěchu

$$p_h \geq (t_3 - t_2)/(t_1 - t_2)$$

Po dosazení hodnot podle tabulky dostáváme

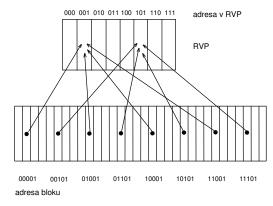
 $p_h \ge 0.5$, což je velmi mírný požadavek.

Činnost RVP s přímým mapováním

- U RVP se dále musí poskytnout informace, zda je požadovaný blok přítomen, příp. zda je informace v bloku platná. K tomu slouží adresový příznak (tag), což jsou zbývající horní bity adresy, a příznak platnosti (valid bit - V).
- Činnost RVP je pro zadanou posloupnost adres bloků ilustrována v tabulce. Předpokládáme, že je RVP na počátku činnosti prázdná.

	Adresa	Úspěch/neúspěch	Přidělený blok RVP	Tag	Validity
ı	10110	Miss	110	10	0→1
•	11010	Miss	010	11	0→1
	10110	Hit	110	10	1
	11010	Hit	010	11	1
	10000	Miss	000	10	0→1
	00100	Miss	100	00	0→1
	10000	Hit	000	10	1
	10010	miss	010	11→10	1

RVP s přímým mapováním

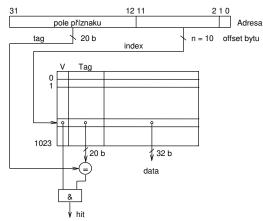

Př. RVP má 8 blokových rámců s adresami 000 až 111, adresa bloku je pětibitová. Adresa polohy bloku v RVP se určí podle nejnižších tří bitů. adresa v RVP = adresa bloku mod počet bloků v RVP

Výhody: jednoduchý koncept

Nevýhody: dva bloky, které mají stejnou adresu v RVP, nemohou být současně v RVP

RVP s přímým mapováním s 32-bitovou adresou

- Levá část RVP je adresová, pravá je datová.
- Celkový počet bloků o velikostí jednoho slova je 2³⁰.
- V RVP je umístěno 2¹⁰ bloků.
- Dolní odhad pravděpodobnosti úspěchu je $p_{hit} = 2^{10}/2^{30} = 2^{-20}$
- Díky lokalitě odkazů se v praxi dosahuje hodnot p_{hit} 0,9 až 0,98.

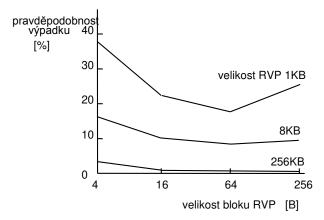
Proč je důležité programovat s ohledem na RVP?

```
adr: data
Datový typ int je na 4B.
                                                                            100: a[0][0]
Blok dat RVP má velikost 4 x 4B
                                                                            104: a[0][1]
                                                                           108: a[0][2]
Mějme 2D pole int a [4][5];
                                                                            10c: a[0][3]
Úloha: Sečtěte hodnoty všech položek pole a.
                                                                            110: a[0][4]
                                                                            114: a[1][0]
                                                                            118: a[1][1]
int sum array rows (int a[M][N])
                                                                            11c: a[1][2]
                                   a[0][0], a[0][1], a[0][2], a[0][3]
                                                                            120: a[1][3]
                                   a[0][4], a[1][0], a[1][1], a[1][2]
   int i, j, sum = 0;
                                                                           124: a[1][4]
  for (i = 0; i < M; i++)
                                   a[1][3], a[1][4], a[2][0], a[2][1]
                                                                            128: a[2][0]
    for (j = 0; j < N; j++)
                                   a[2][2], a[2][3], a[2][4], a[3][0]
                                                                            12c: a[2][1]
                                   atd.
      sum += a[i][j];
                                                                            130: a[2][2]
   return sum:
                                                                            134: a[2][3]
                                                                            138: a[2][4]
                                                                            13c: a[3][0]
Miss rate = 25\%
                                                                           140: a[3][1]
                                                                           144: a[3][2]
                                                                            148: a[3][3]
int sum array cols(int a[M][N])
                                                                            14c: a[3][4]
                                   a[0][0], a[0][1], a[0][2], a[0][3]
                                                                            150: ...
  int i, j, sum = 0;
                                   a[1][0], a[1][1], a[1][2], a[1][3]
  for (j = 0; j < N; j++)
                                   a[2][0], a[2][1], a[2][2], a[2][3]
    for (i = 0; i < M; i++)
                                   a[3][0], a[3][1], a[3][2], a[3][3]
      sum += a[i][j];
                                   atd.
   return sum;
```

Typická pravděpodobnost výpadku vzhledem k velikosti bloku

Růst velikosti bloku má příznivý vliv jen do určité míry. Je-li velikost bloku vzhledem k velikosti RVP příliš značná, je v RVP málo bloků a příliš často se musí vyměňovat, protože požadovaná data nejsou často k dispozici. Pozn. Pravděpodobnost výpadku se měří pro danou aplikaci nebo na sadě testovacích úloh.

Miss rate = 100%

Koherence dat

- Změní-li se data v bloku zápisem, ztratí bloky na vzdálenějších úrovních platnost a nesmí se již použít. Vzniká tak datová nekonzistence, neboli nekoherence.
- Pro udržování koherence dat ve všech kopiích bloků je možno použít tyto strategie:
- přímý zápis (write-through, průpis)
  - Při přímém zápisu do RVP se zapisuje okamžitě i do bloku v M. Má výhodu ve snadné realizaci a rovněž ztráty při R-neúspěchu jsou nízké, protože nový blok se přisune bez dalšího zdržování. Je-li však větší rozdíl mezi rychlostí primární a sekundární (vzdálené) paměti, pak přímý zápis častými opravnými zápisy příliš zdržuje a je tedy nevýhodný.
- zápis s mezipamětí (write buffer)
  - Umožňuje odložit opravné zápisy až do okamžiku uvolnění přístupu k vzdálenější paměti, takže nedochází ke zdržování procesoru.
- zpětný zápis vždy

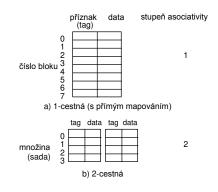
Hlavní paměť

13

- Při zpětném zápisu se opraví celý blok v sekundární paměti až při jeho odsouvání.
   Strategie zpětného zápisu vždy je nepraktická, protože blok se zapisuje do sekundární paměti i v případě, že k žádné změně nedošlo.
- zpětný zápis podle příznaku změny (write-back, copy-back, store on flag)
  - Prakticky použitelný je proto zpětný zápis podle příznaku změny (dirty bit). To je výhodné, protože střední počet zápisů do sekundární paměti je nižší než u přímého zápisu. Navíc blokový přesun lze zrychlit zvětšením šířky sběrnice mezi vyrovnávací a hlavní pamětí.

Jak umístit do RVP více položek se stejnou adresou bloku?

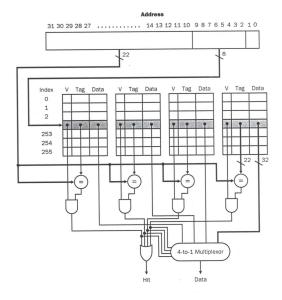
Problém vzájemného vytlačování položek se stejným ukázatelem se řeší zvýšením stupně asociativity. U dvoucestné paměti mohou být v paměti uložený současně dvě položky se stejným ukazatelem. Organizace b) však přináší oproti uspořádání a) jen malé zlepšení. protože kapaćita paměti se nezměnila a do jednoho řádku se mapuje dvojnásobné množství adres. Stupeň asociativity lze dále zvyšovat, až dospějeme k plně asociativní paměti, kdy již je příznak celá adresa, která může být umístěna v kterékoliv pozici (v práxi nepoužitelné, příliš drahé).

14

16

Implementace 4-cestné RVP

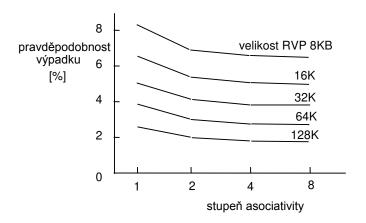

17

Výběr oběti

- Jsou-li všechny položky pro daný ukazatel obsazeny, je třeba rozhodnout, kterou položku zrušíme, a uvolníme tak místo pro novou položku. U dvoucestné RVP a obecně pro stupeň asociativity >1 tak vzniká problém výběru oběti.
- Tento problém řeší některá ze strategií náhrady:
  - Least Recently Used (LRU)- ponechávají se položky používané v poslední době a ruší se nejdéle nepoužitá položka
  - Most Frequently Used (MFU) ruší nejčastěji použitou položku
  - RAND náhodný výběr oběti
  - FIFO oběť je položka, která je v RVP nejdéle
- Strategie LRU, MFU i FIFO vyžadují další obvodové doplňky, jako registry pro udržování času použití, resp. jejich úsporné modifikace, nebo čítače četnosti použití. Zde se musí řešit např. otázka přeplnění čítačů, a jsou navrženy algoritmy, které zavčas zahájí dekrementaci vybraných čítačů.

Typická závislost pravděpodobnosti výpadku bloku na stupni asociativity

Související problematika – viz IOS

- virtuální paměť
- · překlad adresy
- · fyzický adresový prostor
- logický adresový prostor
- stránka
- segment
- rámec
- Translation Look-Aside Buffer (TLB)

19